

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 7. listopadu 2007 č. 1236

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další zákony, které souvisí s vymáháním dlužného výživného (sněmovní tisk č. 325)

Vláda na jednání své schůze dne 7. listopadu 2007 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další zákony, které souvisí s vymáháním dlužného výživného (sněmovní tisk č. 325), a vyslovila s tímto návrhem **souhlas** za předpokladu, že budou v návrhu zákona provedeny dále uvedené dílčí úpravy.

1. Prolomení povinnosti mlčenlivosti, obsažené v navrhovaném § 259a odst. 2 občanského soudního řádu, dopadá oproti úpravě v § 33 odst. 3 exekučního řádu i na zpravodajské služby. Zpravodajské služby nebo jiné orgány státní správy mohou vést utajované informace spadající do evidence podle navrhovaného odstavce 2. Je nežádoucí, aby byly v souvislosti s předmětným řízením prozrazovány utajované informace, popřípadě, aby vyšlo najevo, že je nějaká osoba předmětem zájmu zpravodajských služeb. Za účelem ochrany bezpečnostních a dalších zájmů České republiky nutno z prolomení povinnosti mlčenlivosti vyloučit alespoň informace utajované podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

2. Úprava, obsažená v navrhovaném § 259a odst. 2 a 4 občanského soudního řádu, podle které jsou určeny subjekty povinny poskytovat soudu bezplatně požadované informace, představuje nepřímou novelu zákonů, jimiž je předmětná problematika již upravena. Pokud jde o osoby vedoucí evidenci investičních nástrojů, je navrhovaná úprava § 259a odst. 2 v rozporu s ustanovením § 115 odst. 5 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů. Zatímco v navrhovaném znění § 259a odst. 2 se předpokládá, že údaje z evidencí budou poskytovány bezplatně, podle ustanovení § 115 odst. 5 zákona o podnikání na kapitálovém trhu má osoba vedoucí evidenci investičních nástrojů vůči osobám, kterým informace poskytuje, nárok na úhradu účelně vynaložených nákladů. Navrhované ustanovení § 259a odst. 4 občanského soudního řádu je v rozporu s § 38

zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů. V odstavci 1 tohoto paragrafu je stanoveno, že na všechny bankovní obchody, peněžní služby bank, včetně stavu na účtech a depozit, se vztahuje bankovní tajemství. Odstavec 3 umožňuje průlom do institutu bankovního tajemství takovým způsobem, že banka podá zprávu o záležitostech týkajících se klienta na písemné vyžádání pouze oprávněným osobám, jejichž výčet je taxativní. Odstavec 5 pak uvádí, v kterých případech za to bance náleží úhrada věcných nákladů, a podstatné je, že soud i pro účely občanského soudního řízení do této skupiny patří.

3. V navrhovaném § 259a odst. 2 větě první občanského soudního řádu jsou nevhodně použity pojmy „Burza cenných papírů“ a „centrální depozitář“, neboť Burza cenných papírů žádné evidence majetku nevede, jedná se čistě o obchodní místo (nehledě k tomu, že je uvedena nesprávnou terminologií - správně terminologicky v souladu s platnou právní úpravou je „organizátor regulovaného trhu“). Co se týká dohledávání majetku, nelze od regulovaného trhu očekávat takové informace, protože je nemá. Pokud jde o pojem „centrální depozitář“, je tato osoba podle úpravy obsažené v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu již zahrnuta pod pojmem „osoba oprávněná k vedení evidence investičních nástrojů“.

4. Požadavek zaručeného elektronického podpisu v navrhovaném § 259a odst. 3 větě druhé občanského soudního řádu je neúčelný, neboť jak v rámci dálkového přístupu, tak individuálního elektronického předávání se mohou uplatnit různá kritéria na zabezpečení přenášených a kopírovaných dat, jejichž součástí však v obou případech může být i elektronický podpis. Z tohoto důvodu je zdůraznění elektronického podpisu u jednoho, navíc jednoduššího způsobu sdělování informací, nadbytečné, spíše je nutný komplexní pohled na ochranu dat a sice dodržení povinnosti podle § 13 zákona o ochraně osobních údajů (zabezpečení osobních údajů).

5. Úprava obsažená v navrhovaném § 259a odst. 6 občanského soudního řádu přesahuje účel předloženého návrhu zákona a znamená tak neodůvodněný a nepřiměřený zásah do práva na ochranu soukromí, zaručeného čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Odstavec 6 je proto třeba vypustit.

6. V části druhé návrhu zákona je navrhované ustanovení § 98 odst. 2 zákona o rodině nepřesně formulováno ve vazbě na ustanovení § 98 odst. 1 a slova „v obecné tříleté promlčecí době“ jsou nadbytečná.

7. V souvislosti se zařazením osvobození od soudních poplatků do skupiny věcných osvobození podle § 11 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, jak je navrhováno v části třetí návrhu zákona, je třeba z § 11 odst. 5 zákona o soudních poplatcích vypustit slova „a pomoc soudu před nařízením výkonu rozhodnutí, jde-li o vymáhání výživného pro nezletilé děti“, neboť tato úprava by byla duplicitní s úpravou doplňovanou do § 11 odst. 1.

8. V zákoně je třeba doplnit přechodná ustanovení pro případy, kdy řízení bylo zahájeno nebo skutečnosti nastaly přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona.

9. Celý text návrhu zákona je třeba podrobit revizi z hlediska pravidel pro tvorbu právních předpisů. Jedná se například o účelnost zaváděných legislativních zkratk, určitost používaných pojmů (například „z moci úřední“, „třetí osoba“), jednotnost používání pojmů a další legislativně-technické požadavky.